

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף קס"ח ע"א

פרשת וישלח

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קס"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

זָכַרְנָא אֵינֵנוּ יִשְׂרָאֵל דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתָרְעִי בְּהוּ, וְיָהֵב לֹון אֲוִרְיִיתָא דְקִשּׁוּט בְּגִין לְמִזְכֵּי בָהּ לְחַיֵּי עֲלָמָא, דְּכָל מָאן דְּאֲשְׁתַּדֵּל בְּאֲוִרְיִיתָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְשִׁיךְ עֲלֵיהּ חַיִּין עֲלָאִין, וְאֶעֱיֵל לִיהּ לְחַיֵּי עֲלָמָא דְאֲתִי, דְּכַתִּיב, (דְּבָרִים ל') כִּי הִיא חַיִּיהָ וְאֶרֶץ יְמִיהָ. וְכַתִּיב, (שם לב) וּבִדְבַר הַזֶּה תֵּאָרִיכוּ יָמִים. חַיִּין בְּהֵאֵי עֲלָמָא וְחַיִּין בְּעֲלָמָא דְאֲתִי.

תרגום לעברית

רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (משלי כח) אֲשֶׁרִי אָדָם מִפֶּחַד תִּמְיֵד וּמִקְשָׁה לְבוֹ יִפּוֹל בְּרָעָה. אֲשֶׁרִיהֶם יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִתְרַצָּה בָּהֶם וְנָתַן לָהֶם תּוֹרַת אֱמֶת כְּדֵי לְזָכוֹת בָּהּ לְחַיֵּי עוֹלָם, שֶׁכָּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹשֵׁךְ עָלָיו חַיִּים עֲלִיוֹנִים וּמַכְנִיסוֹ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים ל') כִּי הִיא חַיִּיהָ וְאֶרֶץ יְמִיהָ, וְכַתוּב (שם לב) וּבִדְבַר הַזֶּה תֵּאָרִיכוּ יָמִים. חַיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְחַיִּים בְּעוֹלָם הַבָּא.

טקסט הזוהר

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר כָּל מָאן דְּאֲשְׁתַּדֵּל בְּאֲוִרְיִיתָא לְשִׁמְיָהּ, לָאוּ מִיתַתִּיהָ עַל יָדָא דִּינָצֵר הָרַע, בְּגִין (גִּלְיוֹן דֵּהוּא נַחַשׁ וְהוּא מִלֵּאכָא דְמוֹתָא. אֵלָא מִיתַתְּהוֹן בְּנִשְׁיָקָה דְכַתִּיב (שִׁיר הַשִּׁירִים א) יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ, כְּלוּמַר עַל פִּי יי, וְהִיא הַנְּשִׁיקָה דֵּהִיא דְּבִיקוֹתָא

דנפשא בעיקרא, וההיא דאשתדל באורייתא) דאִתְתַּקִּיף בְּאִילָנָא דְחַיִּי וְלֹא אֲרַפִּי מִנִּיהּ, וּבְגִין כֹּךְ צְדִיקָא דְמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרִייתָא לֹא מְסַתְּאֵבִי גּוּפָא דְלִהוֹן (גליון אלא הוא דכי, כגון אליהו בבי קברי דאשכחוהו רבנן, ושאלו ליה ולא כהן הוא מר, אמר לון צדיקא לא מסאבי במיתתהון, כמה דתנינן ביום שמת רבי בטלה כהונה, כלומר דאתעסקו ביה) דְלֹא שָׂרָא עֲלֵיהּ רוּחַ מְסַתְּאֵבָא.

תרגום לעברית

רבי אלעזר אמר, כל מי שמשתדל בתורה, אין מיתתו על ידי יצר הרע, משום [שהוא נחש, והוא מלאך המות, אלא מיתתם בנשיקה, שכתוב (שיר א) ישקני מנשיקות פיהו, כלומר על פי ה', והיא הנשיקה שהיא דבקות של הנפש בעקר, ואותו שמשתדל בתורה] שהתחזק בפעם החיים ולא הרפה ממנו, ולכן צדיקים שמשתדלים בתורה לא נטמא גופם [אלא הוא טהור, כמו אליהו בבית הקברות שמצאו אותו רבנן ושאלו אותו, ולא כהן הוא מר? אמר להם, צדיקים לא טמאים במיתתם, כמו ששנינו, ביום שמת רבי בטלה כהנה, כלומר שהתעסקו בו] שלא שרפה עליהם רוח טמאה.

טקסט הזהיר

יעקב אילנא דחיי הנה, אמאי דחיל, דהא לא יכול לשלטאה עלוי. ועוד דהא כתיב והנה אנכי עמך וגו', אמאי הנה דחיל. ותו דהא כתיב ויפגעו בו מלאכי אלהים. אי משריין קדישין הוו עמיה אמאי הנה דחיל.

תרגום לעברית

יעקב הנה עץ החיים, למה פחד, שחרי לא יכול לשלט עליו? ועוד, שחרי כתוב והנה אנכי עמך וגו', למה הנה פוחד? ועוד, שחרי כתוב ויפגעו בו מלאכי אלהים, אם מחנות קדושים היו עמו, למה הנה פוחד?

אֵלָא כֹּלָא יָאוּת הָוָה, וַיַּעֲקֹב לֹא הָוָה בְּעֵי לְמַסְמַךְ עַל נִיסָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּגִין דְּחָשִׁיב דְּלָאוּ אִיהוּ כְּדָאי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יַעֲבִיד לֵיהּ נִיסָא. מַאי טַעְמָא, בְּגִין דְּלֹא פִלַּח לְאַבּוּי וּלְאַמִּיָּה כְּדָקָא יָאוּת, וְלֹא אֲשַׁתְּדַּל בְּאוּרִייתָא וְנָטַל תְּרֵי אַחֲיוּת. וְאַף עַל גַּב דְּכֹלָא אַתְמָר, וְעַם כָּל דָּא בְּעֵי לֵיהּ לְבַר נָשׁ לְמַדְחַל תְּדִיר וּלְצִלָּאָה קִמִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּצִלּוּתָא. דְּכַתִּיב אֲשֶׁרִי אָדָם מִפֶּחַד תָּמִיד (וּלְמַדְחַל תְּדִיר קִמִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא) וְהָא אוּקְמוּהָ.

תרגום לעברית

אֵלָא הַכֹּל הָיָה נָאָה, וַיַּעֲקֹב לֹא הָיָה רוֹצֵה לְסַמֵּךְ עַל גִּס שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִשּׁוּם שֶׁחָשַׁב שֶׁאִינוּ כְּדָאי שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲשֶׂה לוֹ גִּס, מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁלֹּא עָבַד אֶת אָבִיו וְאִמּוֹ כְּרָאוּי וְלֹא הִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה וּנְשָׂא שְׁתֵּי אַחֲיוּת, וְאַף עַל גַּב שֶׁהַכֹּל נִתְבָּאָר. וְעַם כָּל זֶה צָרִיךְ לְאָדָם לִפְחַד תָּמִיד וּלְהִתְפַּלֵּל לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַפִּלָּה, שֶׁכָּתוּב אֲשֶׁרִי אָדָם מִפֶּחַד תָּמִיד [וּלְפַחַד תָּמִיד מִלִּפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא], וְהֵרִי פְּרָשׁוּהָ.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, צִלּוּתָא דְאַבְהֶן קִיִּימוּ עֲלֵמָא, וְכָל בְּנֵי עֲלֵמָא עֲלִיָּהוּ קִיִּימִי וְסִמְכִין. לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלֵמִין, לֹא אַתְנָשִׁי זְכוּתָא דְאַבְהֶן, בְּגִין דְּזְכוּתָא דְאַבְהֶן אִיהוּ קִיּוּמָא דְעִילָא וְתַתָּא, וְקִיּוּמָא דְיַעֲקֹב אִיהוּ קִיּוּמָא שְׁלִים יִתִּיר מִכְּלָהוּ. וּבְגִין כֹּה בְּשַׁעֲתָא דְעֶאקוּ לְבָנוּי דְיַעֲקֹב, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַחֲמִי קִמִּיָּה דִּיוִקְנָא דְיַעֲקֹב וְחִיִּיס עַל עֲלֵמָא כְּמָה דְאַתְ אָמַר, (וִיקְרָא כו) וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב. יַעֲקֹב בֹּא'ו, אֲמַאי בֹּא'ו, בְּגִין דְּאִיהוּ דִּיוִקְנָא דְיַעֲקֹב מִמֶּשׁ.

בא ראה, תפלת האבות העמידו עולם, וכל בני העולם עליהם עומדים וסמוכים, ולעולם ולעולמי עולמים לא נשכחת זכות האבות, משום שזכות האבות היא קיום של מעלה ומטה, וקיום של יעקב הוא קיום שלם יותר מכלם. ולכן בשעה שצרה לבני יעקב, הקדוש ברוך הוא רואה את דמות יעקב וחס על העולם, כמו שנאמר (ויקרא כו) וזכרתי את בריתי יעקוב. יעקוב'ב בוא'ו, למה בוא'ו? משום שהוא דמות של יעקב ממש.

טקסט הזהר

תא חזי, כל מאן דחמי ליה ליעקב כמאן דאסתפל באספקלריא דנהרא, והא אתמר דשופריה דיעקב כשופריה דאדם קדמא. אמר רבי ייסא, אנא שמענא דכל מאן דאסתפל בחלמיה וחקא ליה ליעקב מקסטר בקוספוי, חזין אתוספן ליה.

תרגום לעברית

בא ראה, כל מי שרואה את יעקב, כמי שמסתפל באספקלריה המאירה (תפארת), והרי נאמר שיפיו של יעקב כפיו של אדם הראשון. אמר רבי ייסא, אני שמעתי, שכל מי שמסתפל בחלומו ורואה את יעקב מעטף במלבושיו, מתוספים לו חיים.

טקסט הזהר

רבי שמעון אמר, הא אתמר דדוד מלכא עד לא הוה, לא הוו ליה חיים כלל. בר דאדם קדמא יחב ליה שבעין שנין מדיליה, וכך הוה קיומיה דדוד מלכא שבעין שנין הוו. וקיומא דאדם קדמא אלף שנין חסר שבעין. אשתכחו בהני אלף שנין קדמאי, אדם הראשון ודוד מלכא.

רבי שמעון אמר, הרי נאמר שדוד המלך, עד שלא היה, לא היו לו חיים כלל, פרט לזה שאדם הראשון נתן לו שבועים שנה משלו, וכך היה קיומו של דוד המלך שבועים שנה היו, וקיום של אדם הראשון אלה שנה חסר שבועים. נמצאו באלה אלה שנים ראשונות אדם הראשון ודוד המלך.

טקסט הזהיר

פתח ואמר (תהלים כא) חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם ועד. חיים שאל ממך, דא דוד מלכא. דהא כד ברא קודשא בריך הוא גנתא דעדן אטיל ביה נשמתא דדוד מלכא, ואסתכל ביה וחמי דלית ליה חיים מדיליה כלום. וקיימא קמיה כל יומא. כיון דברא אדם הראשון אמר הא ודאי קיומיה, ומאדם קדמא הווי שבועין שנין דאתקיים דוד מלכא בעלמא.

תרגום לעברית

פתח ואמר, (תהלים כא) חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם ועד. חיים שאל ממך - זה דוד המלך. שהרי כשבברא הקדוש ברוך הוא גן עדן, הטיל בו נשמת דוד המלך, והסתכל בו וראה שאין לו חיים משלו כלום ועומד לפניו כל היום. כיון שנברא אדם הראשון, אמר, הרי ודאי קיומו. ומאדם הראשון היו שבועים שנים שהתקיים דוד המלך בעולם.

טקסט הזהיר

תו אבהן שבקו ליה מחייהון כל חד וחד, אברהם שבק ליה, וכן יעקב ויוסף. יצחק לא שבק ליה כלום, בגין דדוד מלכא מסטריה קא אתא.

תרגום לעברית

עוד האבות השאירו לו מחייהם כל אחד ואחד. אברהם השאיר לו, וכן יעקב ויוסף. יצחק לא השאיר לו כלום, משום שדוד המלך בא מצדו.

וַדַּאי אֲבָרְהָם שָׁבַק לַיהוָה חֲמֵשׁ שָׁנִין, דִּהְיָה לִיהוָה לְאַתְקִימָא מֵאָה וּתְמַנִּין שָׁנִין, וְאַתְקִימָא מֵאָה וְשִׁבְעִין וְחֲמֵשׁ שָׁנִין, חֲסֵרִין חֲמֵשׁ. יַעֲקֹב הָיָה לִיהוָה לְאַתְקִימָא בְּעֵלְמָא כְּיוּמֵי דְאַבְרָהָם, וְלֹא אֶתְקִימָא

וַדַּאי אֲבָרְהָם הִשְׁאִיר לוֹ חֲמֵשׁ שָׁנִים, שֶׁהָיָה לוֹ לְהִתְקִים מֵאָה וְשִׁמּוֹנִים שָׁנִים, וְהִתְקִים מֵאָה וְשִׁבְעִין וְחֲמֵשׁ שָׁנִים, חֲסֵרִים חֲמֵשׁ. יַעֲקֹב הָיָה לוֹ לְהִתְקִים בְּעוֹלָם כִּימֵי אֲבָרְהָם, וְלֹא הִתְקִים אֲלָא מֵאָה וְאַרְבָּעִים וְשִׁבְעֵי שָׁנִים. חֲסֵרִים עֲשָׂרִים וְשִׁמּוֹנָה. נִמְצָא שֶׁאַבְרָהָם וַיִּנָּקֵב הִשְׁאִירוּ לוֹ מַחֲיֵיהֶם שְׁלֹשִׁים וְשֹׁלֹשׁ שָׁנִים. יוֹסֵף שֶׁהִתְקִים מֵאָה וְעֶשְׂרִי שָׁנִים, הָיָה לוֹ לְהִתְקִים מֵאָה וְאַרְבָּעִים וְשִׁבְעֵי שָׁנִים כִּימֵי יַעֲקֹב, וְחֲסֵר מֵהֶם שְׁלֹשִׁים וְשִׁבְעֵי שָׁנִים. הָרִי שְׁבָעִים שָׁנִים שֶׁהִשְׁאִירוּ לְדָוִד הַמֶּלֶךְ לְהִתְקִים בָּהֶם, וּבָהֶם הִתְקִים דָּוִד בְּכָל אוֹתָם הַשָּׁנִים שֶׁהִשְׁאִירוּ לוֹ הָאֲבוֹת.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.